

Bayer Zsolt: Csend legyen, Pressman!

2023 október 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vagy megpróbál ennek megfelel?en viselkedni, vagy eltakarodik innen a fr@ncba.

Az Egyesült Államok Budapestre küldött nagykövete megszólalt a magyar miniszterelnök Kínában folytatott tárgyalásai kapcsán, különösképpen az orosz elnökkel lezajlott tárgyalás okán.

Ezt mondta:

„Magyarország vezet?je úgy döntött, hogy egy olyan ember mellé áll, akinek a hadserege ukrajnai emberiség elleni b?ncselekményekért felel?s”

– írta az amerikai nagykövet az X-oldalán. „Miközben Oroszország az ukrán civileket támadja, Magyarország az üzletért könyörög” – fogalmazott.

Nos, ami talán a legfontosabb: egy nagykövet soha nem kommentálhatja, min?sítheti a fogadó ország politikáját, nemzetközi kapcsolatait, külpolitikai törekvéseit – legfeljebb a hazaküldött nagyköveti jelentéseiben. Egy nagykövet dolga, hogy a lehet? legjobb kapcsolatokra törekedjen a fogadó ország kormányával, társadalmával, továbbá képviselje hazáját.

Egy nagykövet az nagykövet, nem politikai aktivista.

Ehhez képest Pressman érkezése óta semmi mást nem tesz, mint min?síti, kritizálja a magyar kormányt, annak bel- és külpolitikáját, továbbá senki mással nem törekszik semmiféle jó kapcsolatra, kizárólag a hazai ellenzékkel és az LMBTQ-világgal.

Pressman nem nagykövetként viselkedik itt, hanem helytartóként.

Továbbá vessünk ismét egy pillantást a közelmúlt egyik fontos és érdekes hírére, erre gondolok:

„Honnan vásárolja az Egyesült Államok az uránt? ? teszi fel a kérdést az Oeconomus elemzése. A gazdaságkutató megállapítja, hogy az amerikai energiamixben (energiaforrásainak az összege) az atomenergia stabilan húsz százalék körüli szintet képvisel. Az urán az atomer?m?vek által leggyakrabban használt üzemanyag. Az amerikai atomer?m?vek esetében a saját termékek felhasználása 1981-ben tet?zött.

1992 óta az amerikai atomer?m?vek az urán nagy részét importálják. 2022-ben az USA-ban a legnagyobb beszállítók: Kanada (27 százalék), Kazahsztán (25 százalék), Oroszország (12 százalék), Üzbegisztán (11 százalék), Ausztrália (kilenc százalék), valamint további hat ország (16 százalék) voltak, az Egyesült Államok Energiainformációs Hivatalának adatai alapján.

Ilyen módon az USA 92 atomreaktorának csaknem negyedét Oroszország látja el üzemanyaggal, ami mellett több tucat más er?m?nek is ?k a beszállítói Európában és Ázsiában. Ahogyan arról a Bloomberg is beszámolt, a nyugati kormányok elkerülték a Roszatom szankcionálását, mert ezzel nagyobb kárt okozhatnak saját nukleáris iparuknak és gazdaságuknak, mint az orosz félnek.

Oroszországnak nem csupán alapanyaga van, annak feldolgozásában is kulcsszerepl?. Az orosz vállalat, a Roszatom az egyike azon kevés vállalatnak a világon, amelyek elsajátítja a teljes nukleáris üzemanyagciklust, azaz a dúsítást, az üzemanyag-el?állítást és az újrafeldolgozást, ez az ami máig lényegében megkerülhetetlen szerepl?vé teszi az atomenergia piacán.

2023-ban jelent?sen átalakult az amerikai import szerkezete. 2023 els? felében az Egyesült Államok 416 tonna uránt vásárolt Oroszországtól, ami 2,2-szer nagyobb, mint az el?z? év azonos id?szakában, és a legnagyobb mennyiség 2005 óta. Ráadásul az orosz importurán ára 2023-ban 696,5 millió dollárra emelkedett, ami a legmagasabb rögzített érték 2002 óta, vagyis amióta részletes adatok rendelkezésre állnak. Ez a figyelemre méltó növekedés az ellátási költségek két és félszeresére emelkedésére vezethet? vissza az el?z? évhez képest. Emellett Oroszország részesedése az amerikai uránimportból kiugró mértékben, 13 százalékponttal n?tt.”

Ez azért nem túl bonyolult. Pressman modorában: az Egyesült Államok úgy döntött, hogy egy olyan ember mellé áll, akinek hadserege ukrajnai emberiség elleni b?ncselekményekért felel?s. Miközben Oroszország az ukrán civileket támadja, az Egyesült államok az üzletért és dúsított uránért könyörög.

(És mellesleg: majd egyszer beszéljünk arról is, Ukrajna milyen emberiség elleni b?ncselekményeket követett el az orosz kisebbsége ellen!)

Szóval az Egyesült Államok dúsított uránért könyörög, s egészen biztos, hogy még számos dologért is, és fizet az oroszoknak, Putyinnak, mint a katonatiszt, s közben veszi magának a bátorságot, hogy mindenki mást kioktasson.

S ez ugyanaz az Egyesült Államok, amelyik remek üzleti kapcsolatokat ápol például a híresen demokratikus és az emberi jogokra (például az LMBTQ-jogokra) kínosan ügyel? Szaúd-Arábiával is, hogy csak egyet említsünk a sok közül. Ez ugyanaz az Egyesült Államok, amelyik elkövette ugyanazt Chilében 1973-ban, amit a Szovjetunió velünk 1956-ban. Tovább is van, mondjam még?

Egy szó, mint száz: David Pressman, nem nagykövetként van itt, hanem helytartóként. David Pressman hazudik, David Pressman egy aljas farizeus, David Pressman egy hanyatló és ezért egyre agresszívebb birodalom képvisel?je, aki nem tud viselkedni, David Pressman egy felel?tlen és elviselhetetlenül impertinens, undorító alak.

Ideje felhívni David Pressman figyelmét, hogy nem az Egyesült Államok valamelyik hátsó udvarában lév? gyarmatán vagy félgyarmatán van, hanem egy büszke és szuverén országban. Vagy megpróbál ennek megfelel?en viselkedni, vagy eltakarodik innen a francba.

Egyszer?bben: fogja be a száját Pressman, vagy t?njön el. Világos?

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló